

бызавъ сватытѣ неговы мошцы, стрѣваше мѣ са че е намѣрилъ многоцѣнно нѣкое секровище. И така исплненъ съ много радость, добръ совѣща совѣтъ, за поголѣма честь и утвърденіе на царството си, да принесе моштытѣ преподобнаго отца въ преславный си градъ Търновъ. И той часъ испраша къ патріархѣ своему куръ Василію, что вѣше тогда въ великій градъ Търновъ, писмо което говореше така.

„Всечестномѣ божію архіерею куръ Василію, и дѣховномѣ отцѣ державнаго нашего царства. Като доидохъ божіимъ хотѣніемъ въ тѣя предѣлы, и достигнахъ средечскій градъ, че намѣрихъ честнытѣ мошцы преподобнаго отца Іоанна жителя Рылскіа пѣстыни исплненны съ чѣдеса, отъ радость стори ми са като че по воздухъ лѣтѣхъ. Съ много бо слава като са испълна всичка тѣа страна, отъ дивнытѣ и преславнытѣ исцѣленіа что съ напракили, не тѣкмо тѣка, но и всичкото унганско царство огласихъ (разчѣхъса). Това като така, отсѣжда мыслятъ на дѣржавното наше царство за да дойддите ваша сватость тѣка, сосъ всичкій причетъ церковный, за да принесемъ съ подобающата честь честнытѣ неговы мошцы въ преславный нашъ царскій градъ, за похвала на всичко церковно исплненіе, и ко утвърденіе на дѣржавното наше царство.“

Това като зачѣ божественный сватитель, возрадоваса дѣхомъ, и богѣ благодарственнѣ въздаде молебъ. Той часъ собра всичкій церковный причетъ, и расказа имъ горнето писмо. И они съ тепло усердіе и съ гореща дѣша всичко за сладость пріахъ, всички единомысленно и съ присърце са устремихъ, и като че цѣхъ да грабнѣтъ многоцѣнно нѣкое секровище, скоро съ патріархомъ своимъ Средецъ достигнахъ. А благочестивый царь Іоаннъ ІІсьень, като приготви честно все что за провожденіе мошцей, вѣрчи ги патріархѣ, оставивъ мѣ и триста мѣжественны вѣины на сопровожденіе. Самъ пакъ той прибѣрза и доиде понапредъ въ царскій свой градъ, и начнѣ да зыда церковь ко имато сватаго въ славный градъ (крѣпость, твердына) Трапезица. А патріархъ като взе честнытѣ преподобнаго мошцы, трогнѣ сосъ всичкій си причетъ, радѣлса и слава бога: съ него заедно сѣдѣаше да пѣтѣва и игѣменѣтъ отъ монастыря сватаго отца, сосъ съитѣ подъ него сѣщцы иноцы. И като узна царьтъ за патріарха че иде, скоро излѣзихъ да го посрѣшше сосъ всичкій си свклитъ, на мѣстото кръстецъ наричано, и честно доызавъ моштытѣ сватаго, остави ги да стоатъ тамо седмь дни, докѣ са искара церквата: коато като оскатихъ честно полезихъ въ нѣа моштытѣ преподобнаго, гдѣто много години лежаще, различни исцѣленіа подавахъ. На всички что притичахъ къ нимъ съ вѣрѣ. Зацѣто сѣпни преглѣдвахъ, гѣрбави са испраемъхъ, нѣмы пасно и доерорѣчно предѣмъвахъ, вѣсни исцѣлава-